

Jana Bodnárová

Ilustroval Martin Kellenberger

GRÉTKA, TETA A PODIVNÍ
OBYVATELIA JEDNÉHO DOMU

Sabínkine prázdniny

Jana Bodnárová

Sabínkine prázdniny

Jana Bodnárová

Sabínkine prázdniny

GRÉTKA, TETA A PODIVNÍ OBYVATELIA JEDNÉHO DOMU

Ilustroval Martin Kellenberger

Texts © Jana Bodnárová
Illustrations © Martin Kellenberger
Slovak edition © Perfekt 2019

Publikáciu z verejných zdrojov podporil **fond
na podporu
umenia**

Sabínkine prázdniny

Autor: Jana Bodnárová
Ilustrácie: Martin Kellenberger
Zalomenie a príprava tlačových podkladov: SOFT DESIGN, s. r. o.
Jazyková redaktorka: Edita Škodová

Vydal Perfekt, a. s., Cukrová 14, 811 08 Bratislava, ako svoju 836. publikáciu.
Rok vydania 2019
Prvé vydanie
Tlač: KASICO, a. s., www.kasico.sk

Knihu si môžete objednať vo vydavateľstve PERFEKT, Cukrová 14, 811 08 Bratislava,
e-mail: odbyt@perfekt.sk alebo kúpiť v Kníhkupectve Vojtecha Zamarovského,
Karpatská 7, 811 05 Bratislava 1, alebo na www.perfekt.sk s 30 % zľavou.
Elektronickú verziu tejto knihy si môžete kúpiť na www.martinus.sk a www.dibuk.sk.

ISBN: 978-80-8046-926-9

www.perfekt.sk

Pavlačový dom

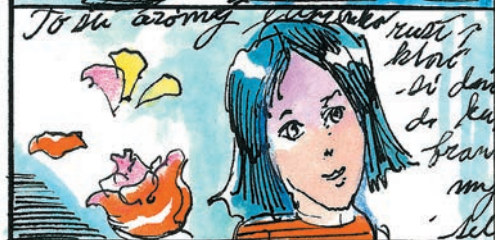
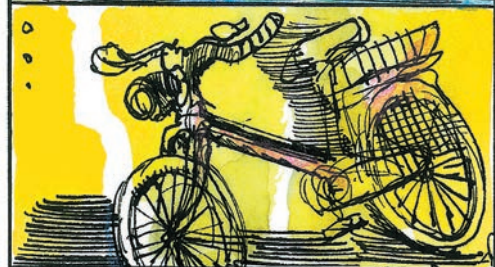
Keď Sabínka v sprievode tety prvý raz vstúpila do dvora toho pavlačového domu, pripadala si akási malá a stratená. Bolo to i tým, že dom zvonku nebol veľmi zaujímavý. Vyzeral ako nejaká sivá mušľa. No keď mušľu roztvoríte, môžete nájsť perlu. Tak i dom naplno ukázal svoju zvláštnosť až po vstupe cez bránu a podchod na dvor. Okolo toho dvora sa ťahali štvorposchodové budovy s dlhými pavlačami, na ktorých kde-tu viseli črepníky s kvitnúcimi muškátmi najrôznejších farieb, lebo bolo leto. Na prízemí boli polkruhové arkády so stĺporadím a v ich rohoch bacuľatí anjelici. Pavlače zas mali krásne zdobené zábradlia.

Keď Sabínka s tetou vstúpili do príjemne chladného bytu, teta usadila Sabínku ku kuchynskému stolu a postavila pred ňu orosený pohár limonády. Z ničoho nič však povedala:

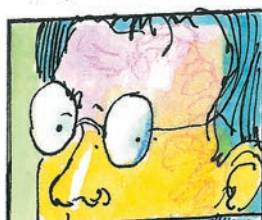
„Dievča, ty máš ešte v koži toľko vody, že keby som ti pichla špendlíkom do ramena, vystrekla by fontána!“

Povedala to s takým obrovským smiechom, že jej skoro vypadla zubná protéza.

Sabínku trochu striaslo a pomyslela si, že sa tejto čudnej a výstrednej tety musí hádam i trochu báť. Pomyslela si tiež, že rodičia ju sem šupli na prázdniny, aby oni dvaja mohli pokojne ísť na nebezpečné cesty po

To su arony karkko rudi ?
 kloti
 -vi laan
 do kapielā
 beavārahde
 mydie
 kaviho
 mlieha

svete. A ona vraj preto musí zostať s tetou, ktorá v skutočnosti ani nie je pokrvná, a teda pravá Sabínkina teta, lebo jej bude dávať hodiny francúzskej konverzácie.

„Vieš, ako ti ten krásny jazyk v škole nejde! Aspoň sa trochu zlepšíš vo výslovnosti. Teta, ku ktorej pôjdeš, je veľmi zaujímavá stará pani,“ tvrdila mama.

„Franina je ťažký jazyk! Radšej by som sa učila po španielsky,“ vyhlásila Sabínka, ale nebolo to nič platné. Teraz už mama s otcom kde si splavujú divú rieku a Sabínka od tety zatiaľ nepočula po francúzsky ani f. Ale ani po tom netuži. Dosť sa toho napočúva v škole! Pritom býva v tomto veľkom pavlačovom dome už tri dni. A vlastne i celý tetin byt je čudný. Z pavlače s kovaným zábradlím v tvare akýchsi rastlín a kvetov sa vstupuje rovno do haly. Z nej jedny dvere vedú do kuchyne a z kuchyne sa vchádza do izby, v ktorej teraz býva Sabínka. Kedysi to vraj bola miestnosť pre tetinu slúžku. Vedľa má Sabínka sprchovací kút a vecko iba pre seba, 'čo je úžasne fajn', myslí si. Z druhej strany haly sa jedna za druhou ťahajú tri veľké izby s oknami a balkónmi na pravej strane. Za nimi je však jedna miestnosť celkom bez svetla zvonku. Teta jej hovorí alkovňa. Z nej sa vchádza do tetinej spálne a veliánskej kúpeľne.

„To ja mám kožu ako dvestoročná korytnačka! Celkom vyschnutú. Darmo si ju natieram všelijakými mastičkami a vodičkami. Nebude zo psa slanina a zo starej ženy krásna Džamila!“

Takto ukončila teta svoju strašidelnú vyhrážku so špendlíkom a Sabínka sa upokojila.

Povedala si, že vyjde na pavlač, nakloní sa ponad zábradlie a takto, zo štvrtého poschodia, bude púšťať dolu sliny ako ligotavé pavúky, pozerat